सर्गः १ सेनापरिच्छदस्तस्य द्वयमेवार्थसाधनं। शास्त्रे चाव्याहता बुद्धिर्मौर्व्वी धनुषि चातता ॥ १९ ॥ तस्य संवृतमन्त्रस्य गूढाकारेङ्गितस्य च। फलानुमेयाः प्रारम्भाः संस्काराः प्राक्तनाइव ॥ २० ॥ जुगोपात्मानमत्रस्तोभेजे धर्म्ममनातुरः। अगृध्नुराददे सोऽर्थानसक्तः सुखमन्वभूत् ॥ २१ ॥ ज्ञाने मौनं क्षमा शक्तौ त्यागे श्लाघाविपर्य्ययः। गुणा गुणानुबन्धित्वात्तस्य सप्रसवाइव ॥ २२ ॥

सेनेति। सैन्येन हस्त्यश्वादिना भूषितस्य तस्य राज्ञः कार्य्ये इदमेव द्वयं अर्थस्य साधनं तदाह शास्त्रे तीक्ष्णा बुद्धिः धनुषि आरोपिता ज्या च ॥ १९ ॥ तस्येति। तस्य दिलीपस्य सामदानादिकार्य्याणां आरम्भाः फलेन अनुमातुं योग्याः पूर्व्वजन्मार्जितसंस्काराइव किं० तस्य गुप्तविचारस्य पु० अज्ञातबहिर्भावङ्गतस्य ॥ २० ॥ जुगोपेति। सः आत्मानं ररक्ष किं० सः उद्वेगरहितः पु० पीडारहितः सन् पुण्यं सेवितवान् पु० किं० सः आकांक्षारहितः सन् धनं स्वीकृतवान् पु० सः आसक्तिरहितएव सुखं अन्वभूत् ॥ २१ ॥ ज्ञानइति। दिलीपस्य गुणाः गुणान्तरस्य संसर्गात् ससन्तानाइवासन् तदाह ज्ञाने सति मौनं विद्यायां सत्यामपि न प्रगल्भवागिति भावः सामर्थ्ये सत्यपि अपकारिणि क्षमा पु० दाने सत्यपि नाहंकारः ॥ २२ ॥